

avem cui să-i spunem gândurile și problemele noastre , dar este Dumnezeu care nu va înceta niciodată să ne asculte!

Foia Creștinului

EDITORIAL - Băiatul Isus

„Părinții lui Isus se duceau la Ierusalim în fiecare an, la praznicul Paștelui. Când a fost El de doisprezece ani, s-au suit la Ierusalim, după obiceiul praznicului. Apoi, după ce au trecut zilele praznicului, pe când se întorceau acasă, băiatul Isus a rămas în Ierusalim. Părinții Lui n-au băgat de seamă lucrul acesta. Au crezut că este cu tovarășii lor de călătorie și au mers cale de o zi și L-au căutat printre rudele și cunoscuții lor. Dar nu L-au găsit și s-au întors la Ierusalim să-L caute. După trei zile, L-au găsit în Templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări. Toți care-L auzeau, rămâneau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui. Când L-au văzut părinții Lui, au rămas înmărmuriți ; și mama Lui I-a zis :

„Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi ? Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.” El le-a zis : „De ce M-ați căutat ? Oare nu știați că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu ?” Dar ei n-au înțeles spusele Lui. Apoi S-a coborât împreună cu ei, a venit la Nazaret și le era supus. Mama Sa păstra toate cuvintele acestea în inima ei.”

Întâmplarea din Luca 2 : 41 - 52, este scrisă din punctul de vedere al părinților. Ce-au făcut ei greșit și cum L-au văzut ei pe EL. Dar, oare cum i-a văzut COPILUL pe ei, pe părinții LUI ? Din ce-a trăit în cele trei zile ? Cei de acolo nu s-au îngrijorat că EL nu mai pleacă acasă, că nu vine nimeni după EL ? Nu a trebuit și EL să le explice preoților, ce s-a întâmplat? Trebuia și EL să se îngrijeze și să-și caute părinții ? Nu știm ce-a făcut exact. Dar, în momentul regăsirii, EL era exact acolo unde L-au lăsat ! Acest timp, însă a fost folosit pentru ca și învățătorii lui Israel, să fie cercetați de către DUMNEZEU, prin

ANUNȚURI SĂPTĂMÂNALE

Luni: dimineață - serviciu de evanghelizare - 9⁰⁰ - 12⁰⁰

după-amiază – serviciu de evanghelizare – 18⁰⁰ - 20⁰⁰

Miercuri: repetiție cor-18⁰⁰

Joi: serviciu de evanghelizare-18⁰⁰-20⁰⁰

Duminică: dimineață - serviciu de evanghelizare-8⁰⁰-12⁰⁰

după-amiază - serviciu de evanghelizare-18⁰⁰-20⁰⁰

Adresă : Reșița ; Strada Castanilor Nr. 119

întrebările LUI ! Și ei au avut nevoie de-o evaluare Divină.

Și pierderile ... își au rostul lor. Părinții ÎL întreabă : „*FIULE, pentru ce TE-ai purtat așa cu noi ? ...*”(Luca 2 : 48). Reproșul, este *ceva* care este folosit de către părinții în relația cu copiii lor. Nu-L ceartă, dar Îl reproșează că, odată la doisprezece ani, ISUS a stat trei zile, în Templu. Analizând cele întâmplare, se poate pune o întrebare : A cui a fost *vina* ? Oare ce părere au avut însă învățătorii de acolo, despre cei doi părinți ?

„*Ei n-au înțeles spusele LUI ...*” (v. 50). Dar, oare pe EL L-au înțeles ? Nevoia LUI de hrană spirituală, nevoia de-a zăbovi în *cele cerești* și nevoia de-a se *rupe* de cele pământești. O nevoie a părinților, este să-i înțeleagă pe copii. Uneori, copiii, pot fi mai spirituali decât părinții lor. Deși scrie că n-au înțeles spusele LUI, nu scrie că I-ar fi cerut explicații suplimentare, și nici că EL le-ar fi dat alte explicații.

Dialogul, este marele absent din prezentul relației părinte-copil. În general, copiii ar vorbi, dar părinții n-au timp. Pentru sufletul copilului nu ne consumăm ... dacă într-o zi nu-i dăm nimic de mâncare, sau chiar dacă luni de zile nu-i dăm de mâncare !

Pentru trup însă ne îngrijorăm : „*Și ISUS creștea în înțelepciune, în statură ...*” (v. 52). EL a crescut, în înțelegerea oamenilor și a LUI DUMNEZEU. N-a căutat atât înțelegerea celorlalți, sau ca EL să fie înțeles, ci a căutat să-i înțeleagă EL pe ei.

ÎNTÂMPLARE CU TÂLC

Ferice de cei cu inima curata, caci ei vor vedea pe Dumnezeu!
(Matei 5:8)

VERSETUL SĂPTĂMÂNII

*Cine are poruncile Mele și le
păzește acela Mă iubește; și
cine Mă iubește va fi iubit de
Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și
Mă voi arăta lui.*

IOAN 14 : 21

Nu-L vad!

Cu mulți ani în urmă, un tânăr creștin a călătorit spre Brazilia. Pe vapor nu a ascuns faptul că îi aparținea Domnului Isus. Astfel a trebuit să suporte de-a lungul călătoriei multă batjocură.

Într-o zi, căpitanul veni cu o lunetă pe puntea vasului. Privea prin luneta cerul și murmura mereu:

-Nu-L vad, nu-L vad ! Pe punte veni ră mulți oameni pentru a vedea ce căpitanul. El lua luneta de la ochi și spuse

-Chiar acum m-am uitat după Dumnezeu, dar nu L-am văzut. Toți priveau cu un zâmbet batjocoritor spre tânărul creștin. El se îndreptă cu seriozitate spre căpitan și spuse cu voce tare, ca să-l audă și ceilalți :

-Nu-L vedeți pe Dumnezeu? Nici nu poate fi altfel. În Biblie scrie: "Ferice de cei cu inima curate ,căci ei vor vedea pe Dumnezeu !" Acum știți, domnule căpitan, de ce nu-L vedeți pe Dumnezeu ? Peste puntea vasului se lăsă o liniște de mormânt.

Dumnezeu este ascuns aroganței omenești; dar El S-a descoperit în Isus Cristos. Cine Îl primește pe Mântuitorul va fi iertat de vina lui și va primi o inimă curată. Numai așa, omul este capabil să-L recunoască pe Dumnezeu.

SFATUL COPIILOR

Rugăciunea ... este necesară fiecărui creștin , mereu putem comunica cu Dumnezeu , Tatăl nostru. Fiecare om are nevoie de comunicare, de a fi ascultat de cineva , însă de cele mai multe ori nu

